

Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om felparkeringsavgift;

RPSFS 2000:44
FAP 695-1

beslutade den 8 juni 2000.

Utkom från trycket
den 30 juni 2000

Rikspolisstyrelsen föreskriver, efter samråd med Vägverket, följande med stöd av 12 § förordningen (1976:1128) om felparkeringsavgift och meddelar följande allmänna råd.

1 kap. Tillämpningsområde

1 § Bestämmelser om felparkeringsavgift finns i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift och i förordningen (1976:1128) i samma ämne.

Denna författning tillämpas hos polismyndigheterna vid ansökan om rättelse eller bestridande av en parkeringsanmärkning.

2 kap. Rättelse

1 § En ansökan om rättelse skall prövas när sökanden i direkt anslutning till meddelandet av parkeringsanmärkningen kommer till polismyndigheten och har med sig anmärkningen. En förutsättning för rättelse är att beslutet kan meddelas omedelbart utan någon närmare utredning. Ett beslut i fråga om rättelse skall motiveras.

Allmänna råd

Polismyndigheterna bör i lokal föreskrift reglera hur parkeringsärenden rörande polisens tjänstefordon samt de polisanställdas och deras närmaste anhörigas fordon skall handläggas.

2 § Ett beslut som innebär att betalningsansvaret undanröjs skall meddelas på blanketten Beslut med anledning av ansökan om rättelse av parkeringsanmärkning (RPS 695.1). Det ena exemplaret skall lämnas till sökanden och det andra skall behållas av polismyndigheten.

3 § Ett avslagsbeslut skall meddelas på ledigt utrymme på den sökandes exemplar av parkeringsanmärkningen. Handlingen skall återlämnas till sökanden tillsammans med information om möjligheten att bestrida betalningsansvaret.

Ett avslagsbeslut kan anbringas med stämpel och utformas på följande sätt.

BESLUT 2000 - -
Rättelse beviljas inte eftersom
a) utredning saknas
b) närmare utredning erfordras
c)

Polismyndigheten i.....
.....
Namn och tjänstetitel

3 kap. Bestridande

1 § Polismyndigheten skall pröva om det finns rättsligt stöd för den utfärdade parkeringsanmärkningen.

Allmänna råd

Vid behov bör klaganden uppmanas att ange de skäl som ligger till grund för bestridandet. I samband med detta bör klaganden också underrättas om innehållet i 10 § tredje stycket lagen (1976:206) om felparkeringsavgift.

Av lagen om felparkeringsavgift följer att det är polismyndigheten som prövar bestridanden också i sådana fall där bestridandet endast avser en förhöjning av avgiften enligt 6 § nämnda lag.

Om det behövs, bör kommunen ges tillfälle att yttra sig.

2 § Polismyndigheten skall kontrollera att klaganden är ägare till fordonet.

Allmänna råd

Ett bestridande från någon annan än ägaren bör avvisas.

3 § Beslutet skall meddelas på blanketten (RPS 695.3) och vara motiverat. Det ena exemplaret skall lämnas till klaganden och det andra skall behållas av polismyndigheten.

Allmänna råd

Om ytterligare utredning behövs, bör blankett (RPS 695.2) användas. Underrättelse om pågående utredning bör i första hand delges den klagande per telefon. Delgivning kan också ske såväl genom ordinär delgivning enligt 3 § delgivningslagen (1970:428) som genom förklarad delgivning enligt 3 a § samma lag.

4 kap. Underrättelse till Vägverket

1 § Underrättelse om beslut om rättelse eller att betalningsansvaret undanröjts skall snarast ske till Vägverket.

Allmänna råd

Underrättelse bör ske via datanätet.

Denna författning träder i kraft den 1 juli 2000, då Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd för verkställigheten av lagen (1976:206) om felparkeringsavgift och förordningen (1976:1128) om felparkeringsavgift (RPSFS 1995:2, FAP 695-1) skall upphöra att gälla.

På Rikspolisstyrelsens vägnar

OLOF EGERSTEDT

Anne-Marie Niklason
(Rättssekretariatet)